CRAUL, BRAS, DELFIN...

CONCURENȚA

Numărul mare de opinii exprimate în cadrul anchetei deschise de ziarul „Sportul", în legătură cu evoluția „copiilor minune", ca și faptul că la această anchetă au răspuns cu bunăvoință și persoane care nu se ocupă nemijlocit de înot, dovedesc că viitorul tinerilor sportivi este o problemă de interes mai larg.

Ținînd seama de cele ce s-au înscris pînă acum despre pregătirea timpurie, care rămîne un pămînt al făgăduințelor, n-ar mai fi nimic nou de spus. Dar, pentru că în final această confruntare de păreri trebuie să ducă la o concluzie, la soluțiile practice de rigoare, țin să particip la această dezbatere cu cele ce urmează.

Pentru a aprecia realist trebuie avut în vedere că performanțele aflate sub nivelul recordurilor republicane și obținute prin cîțiva ani de antrenament intensiv, în mod normal nu pot să crească în același ritm, și astfel posibilitatea de a atinge nivelul european este iluzorie. Problema s-ar putea pune și altfel : avem sau am avut un număr destul de restrîns de sportivi de valoare europeană, trebuie să ne mulțumim cu apariția la întîmplare a acestor sportivi, sau am putea face ceva, astfel ca rîndurile celor mai buni să se primenească neîntrerupt. Deocamdată, creșterea performanțelor unor copii este lentă. Ar fi absurd să credem că fiecare copil poate deveni un mare campion, dar este normal să admitem că un copil, care vrea să realizeze lucruri deosebite trebuie să fie format în așa fel, încît să obțină performanțe cît mai înalte la vîrsta posibilităților fizice maxime.

Experiența pregătirii timpurii pe plan mondial s-a răspîndit de la înot către celelalte discipline sportive sub forma grupelor de vîrstă. Or, la noi, tocmai la înot, nu există grupe de vîrstă în pregătire. Disputarea competițiilor de copii fără organizarea activității nu este numai o jumătate de măsură, ci sursa principală a plafonării copiilor. Lipsa organizării și a unor criterii de apreciere stabile și serioase a transformat fiecare an competițional, al fiecărui copil, de la începutul apropierii sale de înot, într-un scop în sine. Dacă omologarea activității unui antrenor de copii se face în fiecare an după numărul locurilor 1 ocupate de elevii săi la diversele concursuri, și suma acestor locuri decide amploarea elogiilor și... numărul deplasărilor, posibilitatea pregătirii în perspectivă dispare de la început. Consecința imediată este o concurență acerbă între antrenori în forma ei cea mai neproductivă pentru obiectivul propus inițial. În înotul românesc sînt destul de rare grupurile de antrenori care colaborează efectiv ; majoritatea descoperă și păstrează niște „secrete".

În zilele noastre, cînd la realizarea performanțelor înalte colaborează specialiști din cele mai diferite domenii, trebuie să admitem că această cursă de urmărire pentru descoperirea unor poteci bătute nu numai că nu ne poate scoate din impas, dar risipește inutil muncă, experiențe și cunoștințe.

Organizarea rațională care să determine colaborarea tehnicienilor, cel puțin în cadrul unei secții dacă nu pe plan național, este singura soluție. Ea trebuie să fie însoțită de elaborarea unor criterii stabile de apreciere a muncii antrenorilor la toate nivelele.

R. DRAGUȘANU

O săptămînă neagră pentru baschetul românesc

● „Stelele" de la Racing Bell alcătuiesc o echipă ● Cruz — un virtuos îndrăgostit de baschet ● Minus 45 de puncte !

Joi seară am avut prilejul să vedem în sala Floreasca una dintre cele mai valoroase echipe de club care ne-au vizitat pînă acum. Într-adevăr, Racing Bell Malines, *campioana Belgiei, a prezentat un lot cu individualități remarcabile, a căror eficacitate a sporit evident datorită supunerii lor unei riguroase discipline tactice. Să amintim numai că în majoritatea timpului oaspeții au folosit acțiuni ofensive care au durat între 20 și 30 de secunde, adică așa cum era potrivit într-un meci desfășurat în deplasare și în care riscurile trebuiau să fie cît mai mici. Să amintim de căutarea permanentă a coechipierului plasat în poziție cît mai favorabilă de aruncare la coș, de* jocul colectiv *practicat într-un sistem care se numește* om la om. *Racing Bell a demonstrat, în mod evident și convingător, că marile valori individuale se realizează pe deplin numai punîndu-și calitățile în slujba jocului colectiv, situație în care „stelele" devin strălucitoare, iar efortul final al echipei este încununat de succes deplin.*

CRUZ

În afara unor baschetbaliști profesioniști ai selecționatelor din S.U.A. care ne-au vizitat țara, *Teofilo Cruz* este poate cel mai valoros jucător pe care l-am văzut evoluînd în România. La 2,03 m înălțime, *Cruz* are agilitatea unei pisici, o detentă remarcabilă și o îndemînare de artist. Dar ceea ce ne-a impresionat în mod cu totul și cu totul deosebit la acest prodigios sportiv a fost plăcerea lui de a juca baschet, bucuria unor realizări de ordin tehnic sau tactic. Ne amintim de satisfacția manifestată pe chipul lui *Cruz* cu prilejul a două-trei interceptii, făcute în chip magistral. Fața i s-a luminat pur și simplu și, cu zîmbetul datorat unei mari realizări, a zburdat spre coșul advers, înscriind dezinvolt. *Cruz* s-a bucurat mai mult de o interceptie decît de o suită de coșuri înscrise. Ceea ce, trebuie să mărturisim, nu am prea văzut la alți baschetbaliști. *Teofilo Cruz* trăiește însă fiecare fază. Îi place baschetul. Îi place sportul. Pentru el, baschetul a devenit nu numai o profesie, ci o profesie de credință.

MINUS 45 DE PUNCTE

Acesta este bilanțul cifric al celor trei meciuri susținute în această săptămînă de echipele românești participante la „C.C.E." și la „Cupa cupelor". Fetele de la Rapid și băieții de la Dinamo au cedat la cîte 22 de puncte în fața echipelor U.C. Clermont Ferrand și respectiv Racing Bell Malines, iar Steaua a lăsat doar un punct la Giessen, împotriva formației M.T.V. 1846. Dacă pentru steliști handicapul minim nu reprezintă, în mod normal, o problemă, ei avînd toate șansele de a se califica în turul următor al „Cupei Cupelor", pentru rapidiste și, mai ales, pentru dinamoviști, cariera în această ediție a „C.C.E." este, practic, încheiată. Cauzele ? În primul rînd vădit progres valoric înregistrat de adversare, progres realizat și prin importul unor jucători. În al doilea rînd (și de fapt acest lucru ne interesează în cea mai mare măsură), comportarea nesatisfăcătoare a echipelor noastre. *Octavia Bițu*, pivotul formației Rapid, ne-a mărturisit că baschetbalistele de la U. C. Clermont Ferrand au jucat bine, dar diferența de 22 de puncte se datorează mai cu seamă evoluției necorespunzătoare a echipei române. Cît privește pe Dinamo, este clar, pentru oricine a fost în sala Floreasca sau a urmărit la televizor meciul cu Racing Bell, că formația campioană a României a făcut unul dintre cele mai slabe meciuri ale sale. Absența lui *Novac* a constituit, firește, un handicap. Dar de aici și pînă la a vedea *cîțiva jucători (care nu au alcătuit o echipă)* comportîndu-se de parcă ar fi îndeplinit o formalitate obligatorie, este cale lungă. Dinamoviștii nu au nici măcar scuza lipsei experienței internaționale, deoarece majoritatea dintre ei au făcut parte, în acest an sau într-un trecut nu prea îndepărtat, din reprezentativa țării. Practic, ei nu pot justifica comportarea reprobabilă avută și manifestată prin lipsă de combativitate în apărare, prin desconsiderarea unor principii elementare ale disciplinei tactice în atac, prin sumedeniile de greșeli de tehnică înregistrate în cursul partidei. Ca să nu mai vorbim de protestele adresate arbitrilor (mai degrabă încercări nereușite de intimidare), deși aceștia au condus magistral.

D. STANCULESCU

„Asistat" de Diaconescu și Mazilu, Cruz plutește spectaculos spre coșul dinamoviștilor

Foto : A. NEAGU

Puțin sport n-ar strica... IMPOSTORILOR

Afirmația din titlul de mai sus ar trebui, de fapt, inversată ; sportul le-ar strica impostorilor, ar primejdui impostura, sportul e poate domeniul opus, cel mai total, activităților preferate de impostori... Ei, da, și totuși, ce bine le-ar prinde lecția sportului, dacă ar putea s-o înțeleagă, mai bine zis ar vrea s-o înțeleagă !...

Să ne apropiem puțin de fenomen : pentru a fi un veritabil impostor, pentru a-ți atribui, adică, merite pe care nu le ai, calificări de care ești străin, pentru a ți se atribui salarii pe care nu le meriți, laurii destinați altora, primele celor care au muncit pentru tine, pentru a te instala comod în funcții din care ar trebui să zbori urgent, e nevoie — de ce anume ?... În primul rînd să te ocupi cu ceva care să nu se poată cîntări : de exemplu, să privești problema „în mare", să-i „desprinzi liniile generale", să fii mereu agitat, mereu preocupat, să apese pe tine „greaua povară a răspunderilor", să ai un cuvînt vibrant, însuflețitor, să pomenești în trecere despre succesele tale din altă parte, din cu totul altă parte, atunci cînd nu se află nimeni de acolo ca să te poată contrazice, să dai impresia că, dacă ai pune tu mîna, totul s-ar rezolva ca prin minune, dar nu poți s-o pui, n-ai timp s-o pui, nici nu e principial să pui tu mîna, pentru asta sînt alții, care n-au orizontul tău, spiritul tău de cuprindere, vastitatea nebuloasă a preocupărilor tale. Impostor electrician ? Mai greu, că se fac scurt circuite... Impostor zidar ? Se dărîmă zidul... Impostor chirurg ? Moare bolnavul pe masă... Și atunci, e nevoie de domenii mai vagi, cu cît mai multe imponderabile, să spunem, de pildă, impostor critic, impostor specialist în estetică (și în domeniile esteticului, dar cele cît mai depărtate de practic !), impostor specializat în discursuri despre „necesitatea unor cotituri fundamentale..."

Tocmai de aceea, stau și mă gîndesc cu voluptate ce s-ar face un impostor la un salt cu prăjina... Să spună : „Sari dumneata, eu știu mai bine, dar n-am timp, trebuie să mă ocup cu coordonarea prăjinilor ?" Ce-ar face un boxer impostor... Și-ar convinge adversarul privind pumnii în „corelația lor organică" ? Poate, cel mult, chibițul sportiv să fie impostor : el, da, are destule prilejuri să dea sfaturi, să explice cum ar fi șutat el la poartă, din poziția aceea ideală... Dar dacă trebuie să șuteze ?... S-a dus superioritatea de la sine înțeleasă, s-a dus dreptul său, clădit cu atîta trudă de a fi considerat competent în problemă.

Obstacolele pistei, buturile terenurilor, discurile, ciocanele, mingile, sfidează cu candoare impostura. Și nu de azi, de milenii !... Nu întîmplător grecii și romanii îți verificau valoarea și aici, corelînd-o cu celelalte valori. Sportul e prin excelență domeniul concretului : rezultatele se măsoară în sutimi de secundă, golurile se adună și se scad, arbitrul te numără la podea, cîntarul te anunță, în grame, că-i timpul să te pui serios pe treabă...

Nu vreau să afirm (colegii mei specialiști sportivi știu asta mai bine) că nu și-ar avea și sportul impostorii lui : dar ei nu pot înflori pe gazonul verde, ocolesc ringul, evită aparatele de gimnastică... Matematica lor precisă îi alungă, pe undeva prin birouri, de unde pot, ca și în celelalte domenii ale vieții, să... „privească problema în mare"...

Spune-i impostorului „Hai pe stadion, să ne întrecem, să văd de ce ești în stare"... Evident, „stadion" poate fi o metaforă, care să însemne și uzină, și ogor, și catedră, și laborator. Fiindcă ați ghicit că nu-i vorba neapărat de sportul propriu-zis, ci de spiritul sportului, care sfidează, prin însăși natura lui, pretenția fără acoperire...

I. HRISTEA

TOTUȘI CALUL RĂMÎNE!

SE IMPUNE MODIFICAREA UNOR FORMULE (II)

Finala campionatului de călărie, organizată anul acesta după o formulă nouă, a cerut călăreților și în special cailor de obstacole eforturi neobișnuite, pentru a face față numeroaselor probe care au trebuit să le repete de trei ori.

Sistemul de repetare a probei, de trei ori, are darul de a încununa campioni pe cei mai constanți călăreți și cai, înlăturînd surprizele provocate de parcurgerea „norocoasă" a unui singur traseu. Datorită însă faptului că unii cai participă în plus față de categoria la care au dreptul, și la probele de juniori fete și pe echipe, schimbînd astfel și călărețul, se ajunge la executarea de către acești cai a unui număr prea mare de parcursuri într-un timp relativ scurt. De exemplu, cai Jak, Himalaia, Spirt (Dinamo), Strop, Rival (C.S.M. Sibiu), Pipăruș, Viteaz, Păunaș (Steaua) și alții au concurat în cîte trei probe de campionat totalizînd un număr de opt parcursuri. Trebuie să recunoaștem că eforturile depuse de acești cai au fost apreciabile, cu atît mai mult cu cît unii din ei au concurat la probe de categorii semigrele și grele.

În afara factorului efort se mai adaugă și inconvenientul care survine din faptul că trecerea unui cal de la un călăreț la altul produce o dereglare în comportarea acestuia, cu repercusiuni asupra valorii lui. Adăugînd la „maratonul" hipic provocat de modul de desfășurare a campionatelor și cele trei zile ale „Cupei României", care a urmat după o pauză de numai două zile, vom avea oglinda consumului fizic și nervos al unui material cabalin, prea mic față de nevoile echitației noastre.

Pentru remedierea acestei situații s-ar putea eventual adopta formula de se disputa campionatele pentru seniori la o dată separată de cei ai juniorilor și fetelor. În acest fel, materialul cabalin ar suporta mai ușor eforturile la care este supus, iar juniorii și fetele ar beneficia de cai de o mai bună calitate și prospețime.

Va trebui însă să existe preocuparea de a se asigura juniorilor și fetelor cai proprii, cu care să se obișnuiască din timp și cu care să crească împreună pe scara valorică a performanțelor. Acest fapt ar da posibilitate călăreților seniori să promoveze, cu cai lor, cît mai neîntîrziat, la probele de categorii superioare. Este de altfel știut că din moment ce un cal s-a specializat pentru probele mai grele, el trebuie menținut la nivelul atins și nu va fi readus pe obstacole mai mici decît în cazul unei reeducări.

Referindu-ne la multitudinea parcursurilor de obstacole pe care cai și călăreții prezenți la campionatele 1969 și la „Cupa României" le-au executat, putem spune că în afara aspectului legat de efortul și uzura cailor, merită reținut folosul pe care l-au tras călăreții, în special cei din provincie, prin parcurgerea unor trasee atît de numeroase și de variate, pe care în mod practic nu au avut posibilitatea să le execute la ei acasă.

S-a observat că în timp ce campionatele se apropiau de sfîrșit, cuplurile respective au avut o comportare din ce în ce mai bună, fapt care demonstrează o dată mai mult că „cel mai bun antrenament este concursul".

Un alt aspect care s-a desprins la aceste campionate a fost disproporția valorică dintre secțiile de călărie aparținînd pe de o parte cluburilor, Steaua, Dinamo, Petrolul și C.S.M. Sibiu, iar pe de altă parte cele reprezentînd C.S.O. Iași, A.S.A. Cluj, Atletul Craiova, Mondial Lugoj, Recolta Mangalia și într-o mai mică măsură Centrul de călărie București.

Întrucît nu este recomandabil să se scadă gradul de dificultate al probelor în scopul de a egaliza șansele concurenților mai slabi, așa cum s-a obișnuit în anii trecuți, rămîne să se aprecieze dacă nu va fi indicată formula de campionat pe două categorii A și B, după un program care să dea posibilitatea unor întreceri și succese pe măsura gradului de pregătire al fiecăruia.

Felix TOPESCU

BALADA CHIRIAȘILOR...

Lingviștii menționează pentru expresia „și-a dat arama pe față" următoarea istorie : banii de aur au început să fie făcuți mai apoi din aramă acoperită cu un strat subțire de aur, care după un timp se ștergea, dîndu-și în acest fel... arama pe față. Semnificația s-a extins cu timpul și asupra anumitor trăsături umane.

Este firesc să vă întrebați, stimați cititori, ce legătură există între această istorie de natură lingvistică și un cotidian sportiv ?

Vă vom povesti în continuare o nouă istorie și, poate în felul acesta, veți căpăta lămuririle necesare.

În urmă cu aproape 10 ani au venit de la Arad în Constanța soții ELISABETA și ION GOLOȘIE; ea ca sportivă în echipa de volei Farul, el devenind abia după 7 ani antrenor cu normă întreagă al echipei de junioare.

În 1966 conducerea clubului a hotărît să le repartizeze apartamentul rămas disponibil prin plecarea fotbalistului Ghibănescu. Deci se căutau modalități pentru a li se asigura condiții de viață dintre cele mai bune (anterior ei au ocupat un alt apartament repartizat de C.F.R., unde au fost angajați imediat după sosirea în localitate).

Faptul că se număra printre cele mai bune din echipă, în acel moment fără locuitoare, i-a format concepția greșită că totul i se cuvine (atitudine tolerată și de vechea conducere a clubului). Mai întîi a cerut ca soțul să-i fie angajat cu jumătate de normă, apoi cu normă întreagă. Nesatisfacerea acestor cereri (și a multor altora) atrăgeau imediat amenințarea cu PLECAREA. Și totul i-a fost satisfăcut... Consecința, nici un element de valoare nu a fost crescut în pepiniera voleibalistică a clubului.

De vreo doi ani EA și-a exprimat dorința de a se retrage din activitatea sportivă și de a se întoarce la Arad.

Și lucrul acesta s-a întîmplat cu cîtva timp în urmă nu înainte de a-și fi manifestat într-un mod foarte original... „recunoștința".

Abuzînd de încredere, Elisabeta Goloșie a indus în eroare organele în drept reușind să obțină aprobarea pentru schimb de locuință cu **Moise Baraitaru**, care deținea 2 cămăruțe într-o mansardă, fără nici un fel de dependințe. (Citățm din memoriul clubului : **Schimbul este complet inechitabil... Considerăm că la baza acestui schimb au stat unele aspecte necinstite (bani și alte cadouri în obiecte) care au favorizat acest lucru, avînd în vedere că cele două locuințe nici nu se pot compara).**

La solicitarea aprobării pentru schimb, clubul nu și-a dat avizul, considerîndu-l, deci, inechitabil. În cele din urmă, totuși el a fost obținut deoarece E. G. a susținut că apartamentul în cauză nu se află la adresa indicată anterior și nici nu are de gînd să părăsească localitatea.

Imediat după efectuarea schimbului, soții Goloșie au părăsit Constanța, plecînd la Arad, deși exista obligația ca la părăsirea definitivă a localității, apartamentul să fie pus la dispoziția beneficiarului principal : **clubul Farul.** Menționînd că această obligație este înscrisă într-o declarație legalizată la notariat cu nr. 7288 din 1.XI. 1969 și iscălită de E.G., adăugăm și faptul că I. G. **a părăsit** serviciul fără a-și anunța plecarea.

Credem că eliberarea la 29.X.1969 a ordinului de repartiție nr. 1494 pe numele Moise Baraitaru a fost făcută cu o deosebită ușurință mai ales că, cu o lună în urmă, clubul Farul a adresat Consiliului popular un memoriu (cu nr. 214 din 25. IX.1969) în care era prezentată situația reală. Cu ușurință a procedat și clubul, cînd s-a lăsat impresionat de „argumentele" sus-numitei E. G.

După cîte sîntem informați I. G. este în prezent angajat al unei școli din Arad. Cum a fost posibilă numirea în noua funcție ?

Măsurile se impun de urgență și fără concesii. În numele cinstei care trebuie să caracterizeze pe orice sportiv.

Valentin IOAN

Divizia națională școlară

CLASAMENTE

LA ÎNCHEIEREA TURULUI

MASCULIN

Seria I

1.	Șc. sp. P. Neamț	7	7	0	21: 9 14
2.	Șc. sp. Buzău	7	6	1	20: 5 13
3.	Șc. sp. Bacău	7	5	2	19: 8 12
4.	C.S.M. Iași	7	4	3	15:14 11
5.	Liceul 1 Galați	7	2	5	10:17 9
6.	Lic. mil. C-lung Moldovenesc	7	2	5	9:16 9
7.	Șc. sp. Brăila	7	1	6	8:20 8
8.	Liceul 2 Huși	7	1	6	7:20 8

Seria a II-a

1.	Șc. sp. 2 Buc.	7	7	0	21: 4 14
2.	Tînărul din. Buc.	7	5	2	17:11 12
3.	Șc. sp. Constanța	7	4	3	18:13 11
4.	Petrolul Ploiești	7	4	3	14:13 11
5.	Progresul Buc.	7	4	3	15:15 11
6.	Șc. sp. Ploiești	7	3	4	15:14 10
7.	Lic. Tr. Măgurele	7	1	6	6:19 8
8.	Liceul Găești	7	0	7	4:21 7

Seria a III-a

1.	Viitorul Buc.	7	7	0	21: 4 14
2.	Șc. sp. 1 Buc.	7	6	1	20: 8 13
3.	Rapid Buc.	7	5	2	18: 8 12
4.	Dinamo Buc.	7	4	3	15:11 11
5.	Steaua Buc.	7	3	4	10:15 10
6.	Cl. sp. șc. Buc.	7	2	5	8:15 9
7.	Șc. sp. 3 Buc.	7	1	6	4:20 8
8.	Lic. M. Basarab București	7	0	7	6:21 7

Seria a IV-a

1.	Lic. 2. Rm. Vîlcea	7	7	0	21: 0 14
2.	Șc. sp. Tr. Sev.	7	6	1	18: 6 13
3.	Șc. sp. Cralova	7	5	2	17: 7 12
4.	Șc. sp. Caransebeș	7	4	3	12:13 11
5.	Lic. D. Golescu C-lung Muscel	7	2	5	11:16 9
6.	Gr. șc. coop. Rm. Vîlcea (o nepr.)	7	2	5	9:17 8
7.	C.F.R. Timișoara	7	1	6	5:18 8
8.	Lic. 2 Tg. Jiu	7	1	6	3:19 8

Seria a V-a

1.	Lic. N. Bălcescu Cluj	7	7	0	21: 3 14
2.	Șc. sp. Sibiu	7	6	1	18: 6 13
3.	Șc. sp. Brașov	7	5	2	19: 8 12
4.	Șc. sp. Cluj	7	4	3	14:13 11
5.	Șc. sp. Tg. Mureș	7	3	4	13:13 10
6.	Lic. H.C.C. Alba Iulia	7	2	5	6:17 9
7.	Lic. 1 Tîrnăveni	7	1	6	7:19 8
8.	Gr. șc. Chimia C. Mică	7	0	7	2:21 7

Seria a VI-a

1.	Șc. sp. Timișoara	7	7	0	21: 2 14
2.	Liceul 1 Dej	7	5	2	18:10 12
3.	Șc. sp. Oradea	7	5	2	17:11 12
4.	Olimpia S. Mare	7	4	3	14:10 11
5.	Liceul Zalău	7	3	4	14:12 10
6.	Voința Arad	7	2	5	8:18 9
7.	Liceul teoretic Sighet	7	1	6	6:19 8
8.	Liceul 3 B. Mare	7	1	6	4:20 8

PLANURILE DE IARNĂ ALE VÎLCENILOR

(Urmare din pag. 1)

jurul ei „11 strategi", un veritabil stat major, au pregătit ofensiva sportului de masă în cursul acestei ierni, cu accentul pus, bineînțeles, pe disciplinele specifice anotimpului.

Desprindem din plan preocuparea pentru înființarea centrelor de inițiere în schi (fond și alpin) la Rm. Vîlcea (pe dealurile Goranu și Capela), la Brezoi (pe Voinești), la Horezu (pe Obrejea), la Drăgășani (în cartierul Zlătarei). De asemenea, se vor amenaja patinoare artificiale la Rm. Vîlcea, Călimănești și Drăgășani, pîrtii pentru săniuțe.

Inspectoratul școlar a recomandat liceelor și școlilor din zona de munte ca în această perioadă lecțiile de educație fizică să fie axate pe sporturi de iarnă.

Planul cuprinde un vast calendar de competiții : „Olimpiada de iarnă a elevilor" (schi, patinaj și săniuțe), „Cupa tineretului de la sate", concursul pentru obținerea insignei „Fulgul de zăpadă", „Cupa pionierului" ș.a.

O experiență, pe alocuri tristă în mișcarea sportivă, ne învață că, toate planurile sînt frumoase, îmbietoare, dătătoare de speranțe, atîta timp cît rămîn în stadiul de plan. Acesta al vîlcenilor nu poate — desigur — să facă excepție. Greul începe atunci cînd litera abstractă a planului trebuie să capete forma concretă a obiectului propus : PÎRTIE, PATINOAR, CONCURS, DEMONSTRAȚIE, CENTRU DE INIȚIERE.

Ne simțim datori să înserăm aici faptul că tov. **Marin Nicula** — arătîndu-și toată hotărîrea de a conduce energic campania, deplînge faptul că Rm. Vîlcea nu are nici o sală de sport, că, în general, baza materială a orașului pentru activitățile de masă și de performanță este precară și, reproducem textual : „SUB NIVELUL CELEI EXISTENTE ÎN 1955, DE PILDĂ !"

Municipiul s-a extins, s-au construit locuințe, blocuri, unități industriale, multe terenuri de sport au fost dezafectate fără a fi înlocuite cu altele.

Nu de mult, lipsa unei singure semnături a privat orașul de amenajarea unei excelente hale (cu 1 500 de locuri). Era vorba (și totul fusese pregătit !) ca uriașa încăpere care găzduise fosta centrală electrică să fie transformată într-o excelentă sală de sport.

Dar, cînd semnalul lucrărilor era gata să fie dat, halei i s-a hotărît o altă destinație : ea a fost compartimentată, ca un stup, și transformată în birouri. Păcat...

Se pare că întîrzie și lucrările la amenajarea patinoarului din parcul orașului (1 800 mp de gheață).

Există aici mari posibilități de dezvoltare a turismului, Rîmnicu-Vîlcea fiind poarta unui ținut fermecător, pitoresc. La hidrocentrala de pe Lotru se construiesc două stațiuni montane splendide : **Voineasa** și **Vidra.** Situate la 1 400 m altitudine ele pot oferi condiții excelente pentru practicarea sporturilor de iarnă, iar vara, pe lacul de acumulare, cele nautice. Pot fi amenajate acolo pîrtii de schi, patinoare naturale, pistă de bob. Cu timpul Voineasa și Vidra ar putea deveni niște centre de altitudine pentru antrenamentele loturilor fruntașe.

„Cu condiția — ne precizează tov. Nicula — ca amenajările să înceapă neîntîrziat, cît timp utilajele și constructorii se află acolo. Mai tîrziu, cînd lucrările hidrocentralei se vor termina, va fi mai greu și mai complicat".

★

Planuri, planuri... Să vedem cum vor fi transpuse în viață. Oricum, le promitem vîlcenilor să revenim pentru a vedea ce a coborît de pe hîrtie pe teren. La iarnă, cînd se fierbe țuica...

LUNI, LA LODZ

START ÎN TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE

● Polonia participă cu două echipe ● Atenție la semigreul sovietic Babarika ● Reprezentanții noștri au plecat ieri după-amiază ● Ivan vizează medalia de aur

Luni seara, în marea sală a sportului din Lodz, se va deschide **CEA DE A 5-A EDIȚIE A „TURNEULUI SPERANȚELOR OLIMPICE".**

Turneul se bucură de un meritat prestigiu internațional, de la un an la altul tot mai multe fiind echipele care se prezintă în ring cu efective complete. Întrecerea se anunță foarte dificilă, antrenorii din Polonia, U.R.S.S., România, R. D. Germană, Bulgaria, Ungaria și Cuba alinînd garnituri redutabile. Recent, tov. Sykorski, secretarul federației poloneze de box, ne spunea că **ȚARA SA VA FI REPREZENTATĂ DE DOUĂ ECHIPE COMPLETE,** și că **antrenorul Ștefanik (fost campion european în 1953 și 1955) va încerca să readucă boxului polonez, măcar în parte, prestigiul de care s-a bucurat în arena internațională.**

Nu cunoaștem — deocamdată — prea multe amănunte despre componența team-ului sovietic. Ceea ce știm, este că echipa a fost pregătită de cunoscutul antrenor Ogurenkov, cel care a stat, ani de zile, la cîrma primei reprezentative. De asemenea, am aflat că la categoria semigrea, titular este Babarika, cîștigătorul turneului speranțelor din 1968, și învingător în recentele meciuri S.U.A. — U.R.S.S. și Canada — U.R.S.S.

Care este atmosfera în tabăra reprezentanților noștri ? BAIEȚII, ne relata antrenorul Füresz, **SÎNT OPTIMIȘTI, DEȘI ȘTIU CĂ TURNEUL LE PUNE ÎN FAȚĂ MARI PROBLEME. Toți sînt pe punctul de a atinge „vîrful" formei sportive, CEI MAI BINE PUȘI LA PUNCT CU PREGĂTIRILE PĂRÎNDU-NI-SE A FI ȘT. BOBOC, V. IVAN, A. MORARU și N. PAPALAU.** Selecționabilii noștri au făcut săptămîna trecută un antrenament la Steaua, cu pugiliștii militari, iar luni s-au deplasat în sala clubului Metalul, unde au efectuat ultimele pregătiri cu sparring-parteneri. Apoi, pînă la plecare (care a avut loc ieri după-amiază) au participat la lecții inidividualizate cu accent pe perfecționarea apărărilor preferate și acumularea de energie. Bineînțeles, antrenamentele au scăzut ca volum, dar a crescut mult intensitatea reprizelor, toți cei 11 boxeri **(Șt. Boboc, V Ivan, A. Moraru, M. Dumitrașcu, C. Bumb, N. Păpălău, D. Moraru, I. Gyorffi, I. Ilie, I. Bilițe și I. Dascălu)** așteptînd cu nerăbdare primul sunet al gongului.

La plecarea de pe aeroportul Băneasa, talentatul pugilist Vasile Ivan ne-a declarat următoarele : **„Anul trecut, la turneul „speranțelor olimpice" de la Leningrad, am fost singurul boxer român care a reușit să cucerească o medalie** (de argint — n.r.). **Am susținut 4 meciuri, din care am cîștigat 3. Știu că nici la Lodz nu va fi mai ușor, dar cred că mă voi întoarce cu medalia de aur, deoarece sînt bine pregătit și am acum o mai mare experiență a ringului. Am încredere în Păpălău, în puterea sa deosebită de luptă. În orice caz, curînd, cînd vom face bilanțul, vom fi mai bucuroși decît în 1968"...**

Romeo CĂLĂRAȘANU

CUPA JUDEȚULUI ILFOV

Consiliul județean Ilfov pentru educație fizică și sport organizează în aceste zile în sala de festivități a Fabricii de zahăr din Giurgiu două reuniuni pugilistice dotate cu „Cupa județului Ilfov" — 1969. În această competiție vor evolua cei mai talentați juniori de la Dinamo București, C.S. Pitești, precum și două selecționate din județele Teleorman și Ilfov.

T. BARBĂLATĂ, coresp.

UNDE MERGEM?

AZI

BASCHET. Sala Dinamo, de la ora 17 : I.E.F.S. — Voința Brașov (f. A), Politehnica — Voința București (m. A) ; **sala Giulești, de la ora 18 :** Rapid — A.S.A. Cluj (f. A) ; **sala Progresul, de la ora 17 :** Academia militară — Rapid Buzău (m. B), I.E.F.S. II — Farul Constanța (m. B).

BOX. Sala Casei de cultură a sectorului V, de la ora 18 : prima gală semifinală a „Cupei Olimpia".

HALTERE. Sala Floreasca, de la orele 10 și 17 : „Cupa balcanică".

POPICE. Arena Voința, de la orele 8,30 și 16 : concursul internațional „Cupa orașului București".

MÎINE

BASCHET. Sala Giulești, de la ora 9,15 : Universitatea — A.S.A. Bacău (m. B), Politehnica — Mureșul Tg. Mureș (f. A), Steaua — Comerțul Tg. Mureș (m. A) ; **sala Arhitectura, de la ora 9,15 :** Politehnica II — Universitatea Iași (f. B), Arhitectura — Universitatea București (f. B) ; **sala Dinamo, de la ora 12 :** Dinamo — I.C.H.F. (m. A).

POPICE. Arena Voința, de la ora 8,30 : concursul internațional „Cupa orașului București".

ÎNOT. Bazinul Floreasca, de la orele 9 și 16 : concurs pentru copii.

VOLEI. Sala Floreasca, de la ora 9 : I.E.F.S. — Rapid (f. A), Rapid — Steaua (m. A) ; **sala Progresul, de la ora 8 :** Universitatea — Electra (m. B), Progresul — Minerul Baia Mare (m. A), Progresul — Ceahlăul Piatra Neamț (f. A) ; **sala Dinamo, de la ora 8 :** Spartac — Universitatea Cluj (f. B), Medicina — C.P.B. (f. A) ; **de la ora 13,30 :** Viitorul — Progresul Rm. Sărat (f. B) ; **sala Constructorul, de la ora 8 :** A.S.E. — Sănătatea Tîrgoviște (f. B), Universitatea — Politehnica Galați (f. B), Constructorul — Universitatea Iași (f. B).

FOTBAL. Stadionul Dinamo, ora 11,45 : Dinamo — A.S.A. Tg. Mureș (tineret-rezerve) ; ora 13,30 : Dinamo — A.S.A. Tg. Mureș (div. A).